

Ο ΘΥΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
ΓΙΑΣΛΟ (JASLO)

Μια φορά κι έναν καιρό, ζούσε ένας πλούσιος γαιοκτήμονας που τον έλεγαν Λίβος. Περνούσε τον καιρό του διασκεδάζοντας, πίνοντας και γλεντώντας με τους άλλους ευγενείς.

Η γυναίκα του, η Βίσλοκα, και οι δυο του κόρες αναγκάστηκαν να δουλεύουν σκληρά.

Άντρες σαν εσένα θα ήταν οι καλύτεροι για αυτές.

Όταν μεγαλώσουν οι κόρες μου, θα παντρευτούν αμέσως.

Φτωχά μου παιδιά!

Μετά από μερικά χρόνια ήρθε η μέρα του γάμου. Ο Λίβος κάλεσε τους πλουσιότερους ανθρώπους του χωριού. Χόρεψαν και ήπιαν μέχρι το πρωί. Όλοι ήταν χαρούμενοι εκτός από Βίσλοκα, τη Γιασιόλκα και τη Ρόπα.

Ξαφνικά οι καλεσμένοι άκουσαν χτύπημα στην πόρτα.

Θα μπορούσες να μου δώσεις κάτι να φάω;

Βεβαίως. Υπάρχει πολλή τροφή στο χοιροστάσιο, γέρο. Χα, χα, χα!

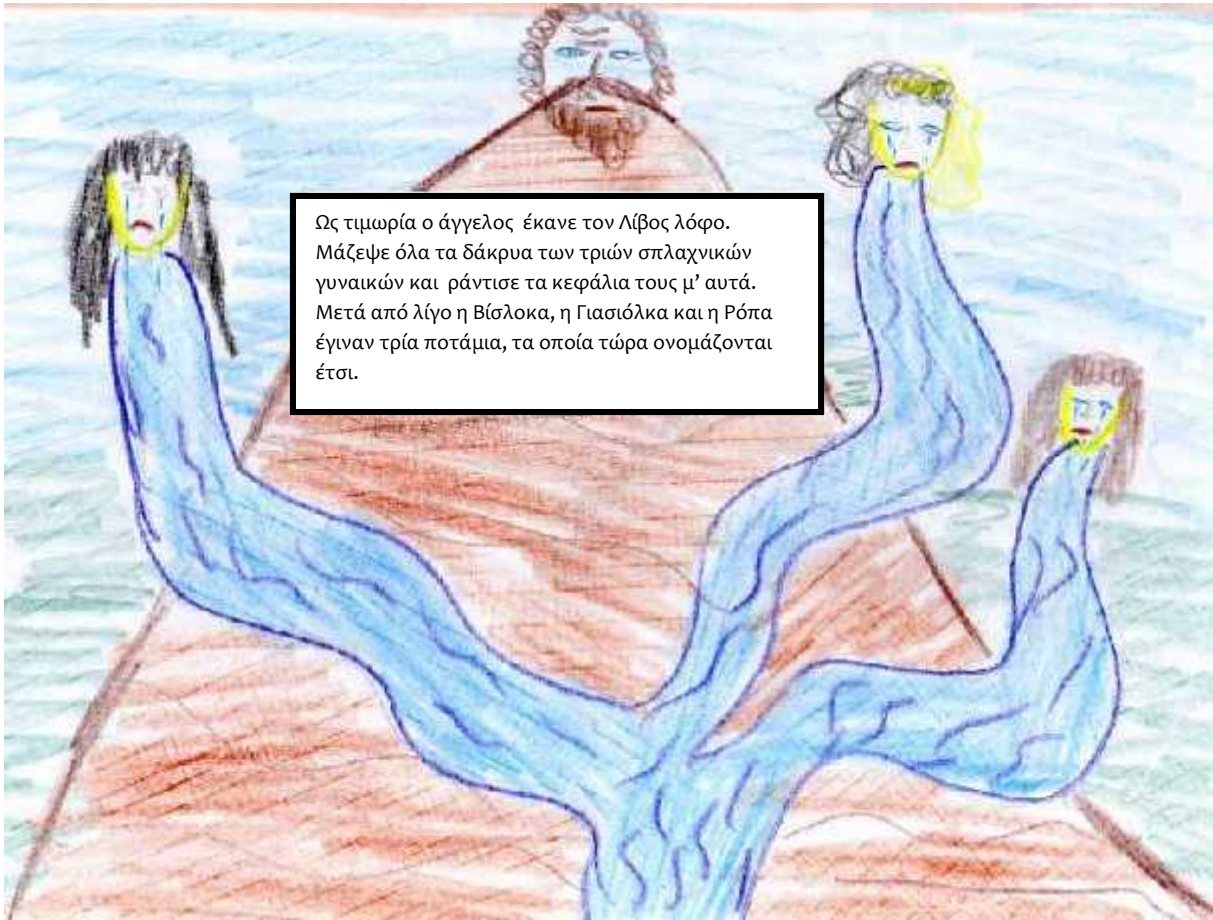
Όλοι γέλασαν με το αστείο. Μόνο η Βίσλοκα, η Γιασιόλκα και η Ρόπα λυπήθηκαν.

Ξαφνικά, συνέβη κάτι απίστευτο. Ο γέρος σηκώθηκε και έγινε άγγελος!

Σήκωσε τα χέρια του και το σπίτι μαζί με όλους τους καλεσμένους εξαφανίστηκε κάτω από το έδαφος.

Ως τιμωρία ο άγγελος έκανε τον Λίβος λόφο.
Μάζεψε όλα τα δάκρυα των τριών σπλαχνικών
γυναικών και ράντισε τα κεφάλια τους μ' αυτά.
Μετά από λίγο η Βίσλοκα, η Γιασιόλκα και η Ρόπα
έγιναν τρία ποτάμια, τα οποία τώρα ονομάζονται
έτσι.

Ο οικισμός που αργότερα δημιουργήθηκε στις όχθες των τριών ποταμών ονομάζεται Γιάσλο (Jasło), που σημαίνει «κοίτη του ποταμού»

